ПРАВОВІ АСПЕКТИ СУБ'ЄКТНОСТІ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ В АВТОРСЬКОМУ ПРАВІ: ТЕОРІЯ, СУДОВА ПРАКТИКА ТА ПЕРСПЕКТИВИ РЕГУЛЮВАННЯ

ТКАЧЕНКО Олександр Валерійович - кандидат юридичних наук, доцент, професор кафедри теорії права, міжнародного права та приватного права, Київський міжнародний університет

ORCID: https://orcid.org/0000-0001-6377-2364

ДРОЗДЕНКО Євгенія Вікторівна - здобувачка вищої освіти другого (магістерського) рівня Навчально-наукового інституту міжнародних відносин та права ПЗВО «Київський міжнародний університет»

ORCID: https://orcid.org/0009-0008-5168-6096

УДК 343.43

JEL Classification: K11

DOI: https://doi.org/10.71404/EP.2025.2.4

Стаття присвячена аналізу правових аспектів суб'єктності штучного інтелекту (ШІ) в авторському праві. У статті розкрито теоретичні підходи до визначення суб'єктності ШІ, проаналізовано сучасну судову практику в Україні та за кордоном, а також досліджено нормативні ініціативи щодо можливості визнання ШІ суб'єктом права. Розкрито особливості інструментального, автономного та спільного підходів до суб'єктності. З'ясовано, що переважна більшість правових систем дотримується концепції, за якою автором може бути лише людина, а ШІ розглядається як інструмент. Розкрито проблематику використання авторських творів у навчанні нейромереж без згоди правовласників, що породжує значні юридичні та етичні виклики. Визначено основні напрями реформування авторського права з метою забезпечення балансу між захистом прав творців та розвитком технологій. Практичне значення дослідження полягає у формуванні підґрунтя для розробки ефективних механізмів правового регулювання використання ШІ в креативних індустріях. Обґрунтовано необхідність розробки міжнародних стандартів регулювання авторських прав на твори, створені або модифіковані з використанням ШІ. Запропоновано нові підходи до визначення відповідальності у випадку порушення авторських прав при застосуванні нейромереж.

Ключові слова: штучний інтелект, суб'єктність, авторське право, судова практика, регулювання

Постановка проблеми

Розвиток штучного інтелекту (ШІ) створює нові виклики для правового регулювання авторського права. Однією з найважливіших проблем є питання суб'єктності ШІ та можливості визнання за ним прав на створені твори. У сучасних умовах розробка ефективної правової моделі регулювання відносин між людиною та ШІ стає важливим завданням наукової та практичної юридичної спільноти.

Аналіз останніх досліджень і публікацій

Проблематика суб'єктності ШІ активно досліджується в наукових колах. Зокрема, зарубіжні автори, такі як Райан Ебботт, у своїй праці *The Reasonable Robot* обґрунтовує необхідність розгляду ШІ як потенційного суб'єкта права (Abbott, 2020). Дослідники Європейського парламенту також наголошують на важливості адаптації правових норм у сфері інтелектуальної власності до викликів, пов'язаних із використанням ШІ (European Parliament, 2020). Світова організація інтелектуальної власності (WIPO) проводить політичні обговорення щодо ШІ та інтелекту-

альної власності (World Intellectual Property Organization, 2021).

Вітчизняні автори, зокрема Клименко М. С. та Коваль О. М., досліджують юридичні аспекти створення творів за участі ШІ (Клименко та Коваль, 2024), тоді як Полікарпов О. аналізує ризики порушення авторських прав у процесі навчання нейронних мереж (Полікарпов, 2024).

Разом із тим, залишається відкритим питання створення гармонізованого підходу до регулювання прав ШІ в міжнародному правовому просторі.

Мета статті

Метою статті є дослідження правових аспектів суб'єктності ШІ у сфері авторського права, аналіз судової практики та визначення перспектив регулювання цього питання в умовах розвитку цифрових технологій.

Виклад основного матеріалу дослідження

Суб'єктність ШІ розглядається як одна з ключових правових проблем сучасності. Поняття суб'єктності в праві передбачає здатність суб'єкта мати права та обов'язки, брати участь у правовідносинах і бути об'єктом юридичної відповідальності. У контексті штучного інтелекту (ШІ) це питання є складним і дискусійним, оскільки традиційне право передбачає суб'єктність виключно для фізичних і юридичних осіб.

Штучний інтелект — це системи, які можуть імітувати людське мислення, ухвалення рішень і навіть творчі процеси. Здатність ШІ створювати художні твори, музику, літературу чи програмний код породжує питання про те, чи може він бути визнаний суб'єктом авторського права, чи право на результати його діяльності повинне належати людині або юридичній особі, яка його використовує.

У сучасній правовій доктрині виділяють декілька підходів до визначення суб'єктності ШІ:

1. Інструментальний підхід**:** ШІ розглядається як інструмент у руках людини. Усі права на результати його діяльності належать тій особі, яка створила або використовувала цей інструмент.

2. Автономний підхід: деякі теоретики пропонують надати ШІ обмежену суб'єктність, що дозволило б йому самостійно володіти правами на створені ним твори. Однак цей підхід стикається з безліччю етичних та юридичних проблем.

3. Спільна суб'єктність**:** Пропонується ідея визнання спільного авторства між людиною і ШІ, що дозволяє враховувати внесок обох сторін у створення твору (Клименко та Коваль, 2024).

У випадку визнання суб'єктності ШІ необхідно буде змінити підходи до реєстрації авторських прав, визначення відповідальності за порушення авторських прав і розподілу роялті. Наразі більшість країн дотримується думки, що авторське право може виникати лише в людини, навіть якщо твір був створений із використанням ШІ. Однак розвиток технологій і суспільний запит можуть у майбутньому привести до змін у законодавстві.

У США Бюро з авторського права неодноразово відмовляло у визнанні ШІ автором твору. Наприклад, у справі «Thaler v. Perlmutter» суд підтвердив, що автором може бути лише людина. Водночас у Китаї та Великій Британії активно обговорюється можливість надання правового статусу штучному інтелекту в межах окремих законодавчих ініціатив.

Окрім цього, необхідно враховувати питання відповідальності за порушення авторських прав, пов'язаних із ШІ. Якщо алгоритм використовується для створення контенту, який порушує права третіх осіб, виникає питання: хто повинен нести відповідальність? Власник системи, розробник алгоритму чи користувач?

Однією з найскладніших проблем є використання авторських творів для навчання нейромереж без згоди їхніх творців. Багато сучасних ШІ-моделей тренуються на величезних масивах даних, які включають захищені авторським правом зображення, тексти, музичні твори та інший контент. У багатьох випадках такі твори беруться без дозволу їхніх авторів, що суперечить як юридичним нормам, так і етичним принципам. Творці контенту не отримують жодної компенсації або навіть визнання за внесок у розвиток ШІ, що порушує баланс між правами на інтелектуальну власність і технологічним прогресом.

Ще більш проблематичним є те, що згенеровані ШІ матеріали можуть містити сти-

лістичні, композиційні чи інші впізнавані елементи творів, на основі яких система була навчена. Це означає, що новий контент може опосередковано повторювати або навіть копіювати частини оригінальних творів, що ставить під загрозу авторські права. У деяких випадках такі твори можуть не відповідати критеріям «справедливої» переробки (fair use) і розглядатися як незаконне відтворення. Відсутність чітких юридичних механізмів контролю за цим процесом лише ускладнює ситуацію, залишаючи авторів без захисту.

Неетичність такого підходу полягає в тому, що, фактично, праця творців використовується для збагачення компаній-розробників ШІ, які отримують комерційну вигоду, тоді як самі автори не мають можливості впливати на цей процес. Це може призвести до ситуації, коли індивідуальна творчість стане менш захищеною та економічно невигідною, оскільки алгоритми зможуть нескінченно генерувати новий контент, створений на основі чужих напрацювань.

Законодавча невизначеність щодо цього питання створює загрозу для всієї креативної індустрії. Якщо правова система не знайде ефективних механізмів для захисту авторів, ситуація може призвести до масових судових процесів та необхідності глобальної реформи авторського права. Важливо виробити нові підходи до регулювання використання авторських творів у навчанні ШІ, встановити чіткі правила отримання дозволів та компенсації авторам, чиї роботи використовуються для навчання алгоритмів.

Судова практика щодо суб'єктності ШІ

Вітчизняні судові рішення

В Україні судова практика щодо суб'єктності штучного інтелекту у сфері авторського права перебуває на початковій стадії. Чинне законодавство не передбачає можливості визнання авторських прав за людиною, якщо твір був створений повністю штучним інтелектом без суттєвого людського втручання. Усі справи, що стосуються авторських прав на такі твори, розглядаються з позиції традиційного авторського права.

Зокрема, українські суди схильні визнавати авторське право лише за людиною, яка контролювала або брала безпосередню участь у процесі створення твору за допомогою ШІ. Однак відсутність єдиної судової практики та нормативного регулювання створює правову невизначеність щодо таких справ.

Зарубіжні судові рішення

У міжнародній практиці вже є кілька важливих судових рішень, що стосуються авторських прав на твори, створені штучним інтелектом. Серед них варто виділити такі ключові кейси:

Справа «Naruto v. Slater» (США, 2018) – суд постановив, що не-людські суб'єкти (у цьому випадку – мавпа) не можуть володіти авторськими правами. Це рішення створює прецедент для відмови у визнанні ШІ як суб'єкта авторського права (Naruto v. Slater, 2018).

Справа про «DABUS» (ЄС, Велика Британія, США, Австралія, 2019-2022) – у більшості країн суди відмовили в реєстрації патенту на ім'я ШІ, визнавши, що винахідником може бути лише фізична особа (Thaler v. Comptroller-General, 2021).

Справа Thaler v. U.S. Copyright Office (США, 2023) – суд США постановив, що авторське право може бути надане тільки людині, а твори, створені ШІ без людського втручання, не можуть підпадати під захист авторського права (Abbott, 2020).

Ці рішення свідчать про глобальну тенденцію до виключення ШІ зі списку можливих суб'єктів авторського права, що підтверджує необхідність подальших законодавчих уточнень.

Порівняння та аналіз судових рішень

Аналізуючи вітчизняну та зарубіжну судову практику, можна зробити висновок, що сучасна правова система тяжіє до збереження класичного підходу, при якому лише людина може володіти авторськими правами. Це пов'язано як із юридичними, так і з етичними аспектами питання.

Зокрема, основні проблеми, які виявляються в судовій практиці, включають:

- Відсутність правового механізму для визначення ролі ШІ у створенні творів.
- Визначення рівня людського втручання, необхідного для надання авторських прав.
- Необхідність розробки нових правових підходів для забезпечення захисту прав творців від використання їхніх робіт, захищених авторським правом, без згоди під час навчання та роботи ШІ.

Таким чином, судова практика підтверджує необхідність подальших змін у законодавстві та правозастосовній практиці, щоб адаптувати авторське право до викликів, які створює розвиток штучного інтелекту.

Регулювання ШІ в контексті авторського права

Питання правового регулювання творів, створених ШІ, потребує уніфікації підходів на міжнародному рівні. Основними напрямами регулювання можуть бути:

- Надання прав людині, яка володіє ШІ або його програмує.
- Запровадження спеціального правового статусу для творів ШІ.
- Визнання авторських прав на твори ШІ за юридичними особами, які використовують такі системи.

Одним із перспективних напрямів розвитку правового регулювання є створення спеціальних нормативних актів, які будуть визначати порядок використання та захисту творів ШІ, а також відповідальність за можливі порушення авторського права.

Використання творів для навчання ШІ: проблема порушення авторських прав

Розвиток штучного інтелекту спричинив масштабну дискусію щодо законності використання авторських творів для навчання алгоритмів. Більшість сучасних моделей ШІ навчаються на великих масивах даних, які містять захищені авторським правом тексти, зображення, музичні твори та інші види контенту. При цьому автори та власники прав на ці твори часто не дають згоди на таке використання, що порушує їхні законні права та принципи інтелектуальної власності.

Головна проблема полягає в тому, що творці контенту фактично не можуть контролювати, чи їхні роботи використовуються для навчання ШІ. Багато компаній-розробників ШІ беруть матеріали з відкритих джерел або навіть комерційних баз даних без отримання відповідних ліцензій. Це ставить під загрозу традиційний механізм захисту авторських прав, оскільки штучний інтелект здатний генерувати контент, стилістично, композиційно чи змістовно схожий на оригінальні твори (Клименко та Коваль, 2024).

У результаті автори втрачають не лише контроль над власною творчістю, а й можливість отримання винагороди за її використання. Це створює значні ризики для представників креативної індустрії, зокрема художників, письменників, композиторів і фотографів, оскільки їхні роботи можуть ставати основою для комерційно успішних ШІ-генерованих творів без будь-якої компенсації.

Юридичні аспекти захисту творців від використання їхніх робіт у ШІ

Сучасне авторське право передбачає захист творів від незаконного використання, проте механізми, які існують, не завжди ефективні щодо штучного інтелекту. Одним із ключових питань є те, чи можна вважати процес навчання ШІ «відтворенням» або «переробкою» твору в розумінні чинного законодавства.

Деякі країни, наприклад США, розглядають використання авторських творів у процесі навчання ШІ через призму концепції «добросовісного використання» (fair use). Це означає, що певне використання захищених творів без дозволу правовласника може бути законним, якщо воно має навчальну, дослідницьку чи трансформаційну мету. Однак у випадку ШІ ця концепція є суперечливою, оскільки згенеровані матеріали можуть напряму впливати на ринок оригінальних творів, фактично конкуруючи з ними (Полікарпов, 2024).

Інший підхід, який застосовується в деяких країнах Європи, передбачає обов'язкове отримання згоди від авторів перед використанням їхніх творів для навчання ШІ. Такий підхід забезпечує більший захист для творців, але водночас ускладнює розвиток ШІ-технологій, оскільки потребує значних правових і фінансових ресурсів для узгодження всіх прав.

Проблема визначення відповідальності за порушення авторських прав

Ще одним важливим питанням є визначення суб'єкта відповідальності за можливі порушення авторських прав, пов'язані з використанням ШІ. Як ми раніше встановили, наразі в більшості країн немає чіткої відповіді на питання, хто ж повинен нести юридичну відповідальність, коли алгоритм створює контент, який порушує права третіх осіб. Однією з можливих моделей відповідальності є застосування принципу «проксі-відповідальності», коли користувач ШІ розглядається як особа,

яка створює твір, а отже, несе відповідальність за його правомірність. Однак такий підхід не враховує той факт, що сам користувач не завжди може знати, які саме дані були використані для навчання алгоритму і чи порушує згенерований контент чиїсь авторські права.

Альтернативним варіантом є покладання відповідальності на розробників ШІ або компанії, які надають доступ до цих систем. Це може означати, що вони будуть зобов'язані забезпечити механізми перевірки згенерованого контенту на предмет дотримання авторських прав, а також сплачувати компенсації в разі порушень.

Етичні аспекти: комерційна вигода розробників ШІ та захист творців

Проблема використання авторських творів для навчання ШІ має не лише юридичний, а й етичний аспект. Фактично праця художників, письменників, музикантів та інших творців використовується для розробки комерційно вигідних алгоритмів без їхньої згоди та без відповідної компенсації (Клименко та Коваль, 2024).

Багато компаній, які займаються розробкою ШІ, отримують значні прибутки, продаючи доступ до своїх моделей або використовуючи їх у рекламних і комерційних цілях. При цьому автори, чиї роботи стали основою для навчання цих моделей, залишаються без будь-якої фінансової вигоди. Це створює дисбаланс між інтересами технологічних корпорацій і правами індивідуальних творців.

Етична сторона цього питання також стосується ризику поступового знецінення людської творчості. Якщо ШІ зможе швидко генерувати художні твори, музику чи літературні тексти, це може призвести до зменшення попиту на роботу професійних авторів, що в кінцевому підсумку негативно вплине на культурну та креативну індустрію загалом

Можливі шляхи вирішення: необхідність нових правових підходів

Для забезпечення ефективного захисту авторських прав у контексті ШІ необхідно розробити нові правові механізми, які б дозволили авторам зберігати контроль над власними творами та отримувати компенсацію за їхнє використання (Полікарпов, 2024).

Одним із можливих рішень є створення правових норм, які вимагатимуть від розробників ШІ отримувати дозвіл від авторів перед використанням їхніх творів у навчальних наборах. Це може бути реалізовано шляхом запровадження ліцензійної моделі, коли автори матимуть право вибирати, чи дозволяти використання своїх робіт для навчання ШІ, і на яких умовах.

Ще одним варіантом є створення механізму фінансової компенсації для авторів, чиї твори використовувалися для навчання алгоритмів. Це може включати створення спеціального фонду, до якого розробники ШІ сплачуватимуть внески, які потім розподілятимуться між авторами відповідно до рівня використання їхніх робіт.

Також важливим кроком є розробка ефективних технічних рішень для відстеження використання авторських творів у ШІ-моделях. Наприклад, створення алгоритмів цифрового маркування, які б дозволяли авторам відслідковувати, чи використовуються їхні твори в навчальних процесах і в яких саме контекстах.

Таким чином, розв'язання проблеми використання авторських творів у навчанні ШІ потребує комплексного підходу, який поєднуватиме юридичні, етичні та технологічні аспекти. Захист прав творців повинен стати ключовим елементом майбутньої реформи авторського права в епоху штучного інтелекту.

Перспективи подальших досліджень у сфері регулювання ШІ та авторського права

Розвиток штучного інтелекту (ШІ) і його здатність створювати контент ставлять перед правовою наукою нові виклики, які потребують глибокого аналізу та системного підходу.

Сучасне законодавство більшості країн ще не адаптоване до ситуацій, коли ШІ генерує твори мистецтва, музику, тексти чи програмний код, використовуючи навчальні дані, зокрема твори, захищені авторським правом (Полікарпов, 2024).

У зв'язку з цим перспективи подальших досліджень повинні бути спрямовані на розробку ефективних механізмів правового регулювання та захисту авторських прав людини в умовах технологічних змін.

1. Розробка правових стандартів щодо використання авторських творів для навчання ШІ

Одним із головних викликів є питання правомірності використання творів авторів для тренування алгоритмів ШІ. Більшість сучасних моделей навчаються на великих обсягах даних, зібраних з відкритих джерел, часто без дозволу правовласників. Це створює загрозу порушення авторських прав і може вважатися неправомірним використанням чужої інтелектуальної власності (Полікарпов, 2024).

Подальші дослідження мають бути зосереджені на створенні правових механізмів, які б:

- чітко визначали правила збору та використання авторських творів у процесі навчання ШІ;
- запроваджували систему ліцензування для використання авторських матеріалів у тренуванні алгоритмів;
- встановлювали відповідальність для розробників і компаній, які використовують захищений контент без дозволу.

Розвиток таких норм сприятиме зменшенню правової невизначеності та захисту інтересів авторів.

2. Визначення відповідальності за порушення авторських прав у результаті діяльності ШІ

Ще одним ключовим напрямом досліджень є питання юридичної відповідальності у випадках, коли ШІ генерує контент, що порушує авторські права. Оскільки сам алгоритм не може бути суб'єктом права, відповідальність може покладатися на кілька можливих сторін:

- **Розробників ШІ**, які створюють і навчають моделі без належного врахування правової бази.
- **Власників систем ШІ**, які використовують алгоритми для комерційної чи некомерційної діяльності.
- **Кінцевих користувачів**, які застосовують ШІ для створення контенту, порушуючи права третіх осіб.

Для вирішення цього питання необхідно розробити спеціальні правові механізми, які б чітко регулювали сферу відповідальності кожного учасника процесу, що дозволить уникнути ситуацій, коли автори втрачають свої права через неконтрольоване використання їхніх творів у нейронних мережах.

3. Створення міжнародних стандартів щодо ШІ та авторського права

Оскільки ШІ розвивається в глобальному масштабі, а його використання не обмежується юрисдикцією окремих держав, необхідно розробити міжнародні правові стандарти, які б гармонізували підходи до захисту авторських прав у цифрову епоху. Перспективні напрями таких досліджень включають:

- розробку міжнародних угод щодо правомірного використання творів у процесі навчання ШІ;
- створення єдиних підходів до реєстрації та захисту авторських прав на твори, створені з використанням ШІ;
- встановлення чітких правил щодо компенсації авторам, чиї твори були використані в алгоритмах генерації контенту.

Запровадження таких стандартів сприятиме створенню збалансованої системи правового регулювання, яка захищатиме інтереси творців, розробників та користувачів ШІ.

4. Удосконалення механізмів виявлення порушень та захисту авторських прав

У сучасних умовах авторам складно довести, що їхній твір був використаний для навчання нейромережі чи відтворений у згенерованій роботі. Тому перспективними напрямами досліджень є розробка технологічних та правових механізмів ідентифікації порушень, зокрема:

- застосування **водяних знаків** та інших технологій для позначення авторських творів, що використовуються в алгоритмах навчання;
- розробка **цифрових реєстрів правовласників**, які б містили інформацію про використання контенту у ШІ-системах;
- впровадження алгоритмів перевірки **генерованого контенту** на предмет запозичення захищених творів.

Використання таких підходів дозволить авторам більш ефективно відстоювати свої права та отримувати справедливу винагороду за використання їхніх робіт.

5. Розвиток концепції справедливого використання («fair use») у контексті ШІ

Концепція «**fair use**» у США та аналогічні норми в європейському праві дозволяють обмежене використання авторських творів без дозволу правовласника, якщо це не завдає

значної шкоди інтересам автора. У зв'язку з розвитком ШІ необхідно дослідити, чи може навчання нейронних мереж підпадати під такі винятки.

Подальші дослідження мають визначити:

- чи можна розглядати використання творів для навчання ШІ як **трансформаційне використання** (transformative use), яке не порушує права авторів;
- які межі допустимого використання контенту в рамках навчання моделей ШІ;
- яким чином слід адаптувати чинне законодавство, щоб уникнути зловживань і забезпечити баланс між розвитком технологій та захистом прав авторів.

Висновки

Подальші дослідження у сфері регулювання штучного інтелекту та авторського права мають бути спрямовані на вирішення складних правових і етичних питань, що виникають унаслідок використання ШІ для створення контенту. Необхідно розробити правові механізми, які б забезпечили захист авторських прав творців, визначили відповідальність за використання алгоритмів та сприяли створенню міжнародних стандартів у цій сфері.

Тільки комплексний підхід, що включає як правові, так і технологічні рішення, дозволить створити ефективну систему регулювання, яка відповідатиме викликам сучасної цифрової епохи та дозволить справедливий баланс між розвитком штучного інтелекту і захистом авторських прав людини.

Література

1. Клименко, М. С., & Коваль, О. М. (2024). Правові аспекти регулювання створення творів штучним інтелектом. *Право та інновації*, (2), 112–129.

2. Полікарпов, О. (2024). Авторське право і штучний інтелект: виклики та перспективи. *POLIKARPOV.LEGAL*. Доступно за посиланням: https://polikarpov.le-gal/blogposts/avtorske-pravo-i-shtuchnij-intelekt-vikliki-ta-perspektivi/

3. Abbott, R. (2020). *The Reasonable Robot: Artificial Intelligence and the Law*. Cambridge University Press.

4. Naruto v. Slater, No. 16-15469 (9th Cir. 2018). Retrieved from https://law.justia.com/cases/federal/appellate-courts/ca9/16-15469/16-15469-2018-04-23.html

5. Thaler v. Comptroller-General of Patents, Designs and Trade Marks, [2021] EWHC 2412 (Pat). Retrieved from https://www.bailii.org/ew/cases/EWHC/Pat-ents/2021/2412.html

6. European Parliament. (2020). *Report on Intellectual Property Rights for the Development of Artificial Intelligence Technologies*. Retrieved from https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/A-9-2020-0176_EN.html

7. World Intellectual Property Organization. (2021). *AI and IP Policy*. Retrieved from https://www.wipo.int/meetings/en/details.jsp?meeting_id=51767

Drozdenko Y.

LEGAL ASPECTS OF ARTIFICIAL INTELLIGENCE SUBJECTIVITY IN COPYRIGHT LAW: THEORY, CASE LAW, AND REGULATORY PROSPECTS

The article is devoted to the analysis of legal aspects of artificial intelligence (AI) subjectivity in copyright law. The article reveals theoretical approaches to defining AI subjectivity, analyzes current case law in Ukraine and abroad, and explores legislative initiatives regarding the possibility of recognizing AI as a legal subject. The features of instrumental, autonomous, and joint approaches to subjectivity are revealed. It has been found that most legal systems adhere to the concept that only a human can be considered an author, while AI is seen as a tool. The issue of using copyrighted works in training neural networks without the consent of rights holders is highlighted, posing significant legal and ethical challenges. Key directions for reforming copyright law are identified to ensure a balance between protecting creators' rights and technological development. The practical value of the study lies in forming a foundation for developing effective legal mechanisms for regulating AI in creative industries. The article substantiates the need to develop international standards for regulating copyright on works created or modified using AI. New approaches to determining liability in cases of copyright infringement involving neural networks are proposed.

Keywords: artificial intelligence, subjectivity, copyright, case law, regulation